

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 667/2017-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 24. októbra 2017 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Lajosa Mészárosa (sudca spravodajca) predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Nt 15/2015 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 4. novembra 2016 doručená sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie

záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“) vo veci vedenej pod sp. zn. 6 Nt 15/2015.

2. Z ústavnej sťažnosti a priložených listín vyplýva, že sťažovateľ sa návrhom podaným 22. apríla 2015 na Okresnom súde Košice I domáhal povolenia obnovy konania v trestnej veci vedenej pod sp. zn. 1 T 364/85. Uvedený návrh bol 8. júna 2015 postúpený príslušnému okresnému súdu a zaevidovaný pod sp. zn. 6 Nt 15/2015. Sťažovateľ uvádza, že napriek tomu, že podal sťažnosť na prietahy v konaní, súd neurobil vo veci nápravu a naďalej dochádza k porušovaniu jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Uvádza, že *„je nepochybné, že zo strany okr. súdu Košice I, ktorý vec odstúpil okr. súdu Košice II vedeného pod sp. zn. 6 Nt 15/2015, došlo k porušeniu môjho základného práva na vykonateľnosť súdneho rozhodnutia vo vyhotovení a zaslaní uznesenia o zrušenom trestného konania vo veci mestského súdu Košice pod sp. zn. 1 T 364/85 obsiahnutého v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, a práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 až 48 Ústavy SR“*. Ďalej konštatuje: *„[p]rávna istota postupom na okr. súde v Košiciach sa minula účinku na vykonateľnosť súdneho rozhodnutia a navyše v takýchto prípadoch je dĺžka konania neospravedliteľná, v ktorých dochádza k zbytočným prietahom zo strany súdu aj tým, že vec presunie inému súdu toho istého stupňa, napr. okresný súd Košice I, vec odstúpil na vybavenie okresnému súdu Košice II, už keď došlo k prietahom a to preto, aby sa okresný súd Košice I zbavil zodpovednosti za prietahy, ku ktorým došlo postupom súdu. Zo strany oboch súdov je takisto neospravedliteľné ani to, že mi doposiaľ na moju žiadosť neustanovili obhajcu v konaní na povolenie obnovy konania na ochranu svojich práv nakoľko v tomto konaní ide o zrušenie trestného konania, ktorý bol nezákonný o ktorom som nebol včas oboznámený, že tr. konanie bolo zrušené, a na ktoré rozhodnutie mám právo o jeho vyhotovenia, zaslania, súdom, ktorý to zrušil. Takýmto postupom je možné považovať za porušenie práva na vykonateľnosť súdneho rozhodnutia podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (sic).“*

3. Vzhľadom na uvedené sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„Základné právo [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, ako aj jeho právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Nt 15/2015 porušené bolo.

Okresnému súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Nt 15/2015 prikazuje konať bez zbytočných prietáhov.

Ústavný súd SR [REDAKOVANÉ] priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 6 000,- Eur, ktoré je mu okresný súd Košice II povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

4. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

5. O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, ak namietaným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom orgánu verejnej moci nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (porov. napr. I. ÚS 105/06, II. ÚS 66/2011, III. ÚS 155/09, IV. ÚS 35/02).

6. K sťažovateľom namietanému porušeniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, resp. na prejednanie záležitosti v primeranej lehote malo dôjsť v konaní o povolení obnovy trestného konania.

7. Bez potreby bližšieho doktrinálneho rozboru namietaného ústavného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru ústavný súd pripomína, že *„účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu“* (pozri II. ÚS 26/95). Podľa stabilnej judikatúry ústavného súdu v konaní o návrhu na obnovu konania, v štádiu do rozhodnutia o povolení obnovy konania nie je aplikovateľný čl. 48 ods. 2 ústavy v časti týkajúcej sa práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, pretože v tomto konaní nie je v hre odstránenie stavu právnej neistoty právoplatným rozhodnutím vo veci. Takéto rozhodnutie už bolo totiž vydané v pôvodnom konaní, pričom v zmysle § 9 ods. 1 písm. e) v spojení s § 2 ods. 8 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok (ďalej len „Trestný poriadok“) predstavuje prekážku veci rozhodnutej. Právna istota už teda bola nastolená právoplatným rozhodnutím a trvá do prípadného povolenia obnovy konania (obdobne III. ÚS 173/05, III. ÚS 18/05, III. ÚS 191/02).

8. Konanie, v ktorom sa rozhoduje o návrhu na povolenie obnovy trestného konania, nepodlieha ani čl. 6 dohovoru. Jeho predmetom totiž nie je „rozhodovanie o trestnom

obvinení“, ale o tom, či boli splnené podmienky pre znovuo tvorenie ukončeného trestného konania (pozri rozhodnutie vo veci Öcalan proti Turecku zo 6. 7. 2010 č. 5980/07 alebo Fischer proti Rakúsku zo 6. 5. 2003 č. 27569/02).

9. Nad rámec uvedeného ústavný súd dodáva, že okresný súd v čase podania tejto sťažnosti už vo veci rozhodol, a to uznesením č. k. 6 Nt 15/2015-32 z 12. októbra 2016 (ktoré sťažovateľ priložil k ústavnej sťažnosti), ktorým návrh na povolenie obnovy zamietol. Teda ani v prípade, že by boli dotknuté ustanovenia ústavy a dohovoru aplikovateľné, nemohlo už v čase doručenia tejto sťažnosti ústavnému súdu zo strany okresného súdu dochádzať k porušovaniu označených základných práv sťažovateľa (IV. ÚS 104/03).

10. S ohľadom na uvedené ústavný súd sťažnosť sťažovateľa posúdil ako zjavne neopodstatnenú a ako takú ju v zmysle § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde po jej predbežnom prerokovaní odmietol. Ústavný súd sťažovateľa nevyzýval k odstráneniu nedostatkov návrhu spočívajúcich predovšetkým v absencii právneho zastúpenia, resp. k doloženiu podkladov potrebných na posúdenie jeho majetkových pomerov, pretože by to nemohlo ovplyvniť výsledok konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. októbra 2017